

Конституция на Върховните Съвети – Берлин 1786 г. –

1. Великата Конституция от 1786 се състои от Предговор, осемнадесет члена и подписи, които изглежда са на девет души (шест са обявени за нечетливи) и нещо, за което се претендира, че е ратификация от Крал Фридрих на Прусия с дата 1 май 1786. Джаксън (Червената Роза, 2-ро издание, 1987) заявява, че подписът на краля „не е положен върху никакъв известен документ за висша степен“ и се изразяват съмнения дали всъщност той е имал нещо общо с документите, споменати в този доклад: въпреки това обаче за нашите непосредствени цели се приема, че претенцията има основание и че Фридрих наистина е бил, както е посочено, „най-могъщият Суверен, Велик Патрон, Велик Командир, Универсален Велик Майстор и истински защитник на ОРДЕНА“.

Едно Приложение е било подписано на същата дата и третира такива въпроси, както знамето и печата, както и отличителните знаци на 33°.

ОСНОВНИЯТ ДОКУМЕНТ

2. Носещ същата дата и ясно подписан непосредствено преди Конституцията е документ („Основният документ“), озаглавен „Новите тайни институции и основи на Най-старото Най-уважаемото общество на Старите, Свободни и Обединени Масони – [veterorum, – structorum – liberorum – aggregatorum]“. Това е документът, който е повлиял реорганизацията на различни Ритуали в Орден от 33° и по този начин е създавал Стария и Приет (Шотландски) Ритуал. Следователно Конституцията е била правилникът за управление на учредения Орден и трябва да бъде четен в контекста на Основния документ. Това се потвърждава от факта, че самата Конституция не

дава възможност за вариации, въпреки че (както ще се види) самият Основен документ ясно предвижда настъпване на по-нататъшно развитие.

УСЛОВИЕ ЗА ПО-НАТАТЪШНО РАЗВИТИЕ

3. В предговора Основният документ посочва, че разногласията и други въпроси са причинили объркване и са изложили Свободното Масонство „на подозренията и недоверието на почти всички монарси и до жестоко преследване от страна на някои... (които) разногласия са разрешени“; и твърди, че е налице общо желание да се възстанови единството на първоначалното управление и първичния състав на неговите органи, както и старата си дисциплина. „Споделяйки тези желания, ние (т.е. Фридрих) не бихме могли да скрием от себе си нито броя, нито естеството или истинския мащаб на препятствията, които трябва да бъдат отстранени, преди тези желания да могат да бъдат изпълнени. Решихме да направим първата стъпка, като се посъветваме с най-мъдрите и изтъкнати членове на Братството във всяка страна, без да нарушаваме желанията на никого, без мъдра намеса в онази свобода, която е наследството на Масоните, и особено правота на лична преценка, която е първото и най-свещено от всички права и което е най-ревниво към всички попъзновения. *Извършването и съвършенството на една толкова велика и красива, толкова справедлива и необходима работа трябва да се нуждае от удобния момент, мъдростта и усърдието на Братята, които ще дойдат след нас. На тях ние завещаваме задачата, призовавайки ги да се трудят върху нея непрекъснато, но бавно и с благочестиво внимание*“ (курсивът е на автора). >>>

>>>

Текстът продължава с подчертаване на неотложната нужда да се издигне здрава бариера срещу „духа на нетолерантност, сектантство, схизмата и анархията, които последните новатори („*imperi novatores*“) усърдно работят да въведат сред Братята, които, заедно с „други съображения с не по-малка тежест (в оригинала е с курсив), ни тласкат към събиране заедно и обединяване в едно на всички РИТУАЛИ на ШОТЛАНДСКИЯ строй.“ Струва си да се подчертае концепцията за „бариера“. Идеята за цялата схема е била да се образува отбранителна линия, за която Органът да може да се развива в хармония и мир. С други думи, трябва да се окуражава по-нататъшното развитие, но в рамките на установените граници, а схемата не трябвало да се счита за предотвратяваща, а по-скоро за окуражаваща такава развитие.

ПРЕДГОВОР

4. Предговорът към Великата Конституция декларира, че „Великите ... Инспектори на Върховния Съвет се събраха, определиха и наредиха написаните по-долу Декрети, които са и завинаги ще бъдат тяхната Конституция, Устав и Правилник за управление на Консиссторията и другите Масонски организации под Юрисдикцията на споменатите Велики Инспектори“ (курсивът е на автора). Въпреки че одобрението на Краля е изразено по-късно, трябва да се отбележи, че Великите Инспектори са го решили: както може да се предположи, те биха могли да не бъдат зачетени от авторитета на Краля, докато той е жив, и както ще се види, те е трябвало да имат кралска власт след смъртта на Фридрих. Използването на израза „Велики Консисстории“ е интересно, тъй като единственото споменаване на такава организация е в чл. VIII, където се говори за „Велика Консисстория от Масони-Принцове на Кралската Тайна“. Може най-малкото да се спори, че (а) горният курсив не се отнася до Върховните Съвети, а до организации, които хипотетично са им подчинени; (б) нито един Вър-

ховен Съвет днес не е под Юрисдикцията на споменатите Велики Инспектори; и (в) няма сила, която да обвърже една суверенна организация „во веки веков“, особено ако онези, които претендират да я обвържат, не са самите те обект на Юрисдикция, която след време ще премине под ръководството на тези, които се стреми да обвърже, а освен това тази власт е изрично отречена от условията на Основния документ. Не може да се оспорва фактът обаче, че за някои части от Конституцията изрично се казва, че касаят Върховните Съвети и въпреки че аргументи (а) и (б) показват слабите способности на хората, съставили документа, където е възможно, те следва да се тълкуват като управляващи Върховни Съвети отолкова, доколкото това се отнася до техните взаимоотношения един с друг; това е в хармония с принципа, че когато трети страни са придобили права или са упражнили власт, уповавайки се на стабилност, равенството изисква, когато е възможно, тези права да не бъдат накърнявани. Въпреки това аргумент (в) остава.

УСЛОВИЯ НА ВЕЛИКАТА КОНСТИТУЦИЯ

5. Членовете на Великата Конституция се състоят от смесица от въпроси, свързани с принципите и с ежедневната практика; с други думи, някои от условията са чисто вътрешни и се отнасят само до вътрешните работи на всеки отделен Върховен Съвет, докато други установяват правила, ръководещи взаимоотношенията между Върховните Съвети. Те също трябва да се четат във връзка с Конституцията от 1762, освен ако те ги отменят (Член I) – това е още един пример за лош майсторлък, защото поставя много въпроси под съмнение, т.е. дали правилата от 1762 не са отменени (вижте например Членове 22 и 23 [поведение на членовете] и 8-12 [задължения на Великия Главен Секретар] в по-ранните Конституции). Като оставим това настрана, Великата Конституция попада в различни категории. >>>

>>>

(а) власт и задължения на Масоните от 33° (II 1.2.3.; VI; IX; XVI; XVII);

(б) сформирани и състав на Върховните Съвети;

(в) Велика Консистерия и различните Степени (VIII; X; XI; XII);

(г) права на обжалване (VI);

(д) такси и членски внос;

(е) церемониал и процедури (XIV; XIII.3; XV).

Ще се види, че има ясно разделение между общите въпроси на Върховните Съвети относно взаимоотношенията помежду им (а, б, в) и въпросите от чисто вътрешно значение за всеки Съвет (г, д, е), както и някои, които са остарели и вече не е възможно да се изпълняват целите или части от тях (вижте напр. VII; XVI.i и XVIII). Даже в първата категория има въпроси, които обикновено се считат подходящи за решаване на местно ниво (напр. гласуване [II.4], кворум [V.2 – едно много незадоволително условие], водене на архиви [XVI.2]).

6. На това място можем отново да отбележим Член XII, според който след смъртта на Фридрих всеки Върховен Съвет „ще бъде съгласно законно дадено им абсолютно право (подчертаното е от автора) на Масонска власт, с която Негово Кралско Величество сега е облечен“ и да се попитаме дали това не включва правото да контролират своите собствени вътрешни работи?

ПРОБЛЕМЪТ

7. Изглежда ясно, че определени части от Великата Конституция са по-подходящи за един свят, по-стар с два века, отколкото са за един Орден, който е увеличил членската си маса неимоверно през този период. Например възможно ли е един Върховен Съвет да обвини друг, че не плаща задълженията си към Светата Империя или че неговите членове не водят писмен архив с копие от Конституцията в един регистър, който трябва да бъде на

разположение за проверка? Такива въпроси могат да доведат до презрение към цялата Велика Конституция.

ЕДНО ПРЕДЛОЖЕНИЕ

8. Великата Конституция е все още важна, особено що се отнася до това, че тя дефинира границите на Юрисдикцията и третира други въпроси, влияещи на взаимоотношенията между Върховните Съвети. Затова се предлага, че би било разумно да се признае, че правата, дадени на един Върховен Съвет от Член XII, включват правото да ръководи собствените си процедури и да контролира своите подчинени управителни тела, като това е развитие, предвидено в Преговора към Основния документ, но не дава право да действа другояче, освен в съответствие с неговите условия, по всички въпроси, влияещи на правата, привилегиите или Юрисдикцията на друг регулярен Върховен Съвет, 33°; с други думи, ние следва да я считаме за договор между Върховните Съвети, докато третирането на вътрешните проблеми – за изчерпали съдържанието си. За да бъде признат за регулярен един нов Върховен Съвет, в допълнение към другите изисквания, следва да предприеме мерки за спазване на Великата Конституция от 1786 по всички въпроси, по които всеки друг Върховен Съвет има или може да има отношение. Това може да се разглежда като развитие на естеството, предвидено в Преговора към Основния документ, и да придаде смисъл на условията на Член XII от Великата Конституция. Това все още оставя определени проблеми нерешени, но те представляват въпроси, при които времето е показало, че изпълнението им е невъзможно, и докато те демонстрират безумието да се правят опити да се легализират за бъдещите поколения, без да се предвижда ревизиране, което историята винаги е показвала, че е необходимо, няма механизъм за влизане в сила на отмяната им и следва да им бъде позволено да потънат в забвението на древността в един небелязан гроб.

Този доклад е изнесен на Осмата конференция на английскоговорящите Върховни Съвети в Амрти – 1992.

ВЕЛИКАТА КОНСТИТУЦИЯ ОТ 1786

Забележка: Латинската версия от 1834 е преведена на френски от Шарл Лафон дьо Ладебат. Версията по-долу е превод на английски от последния. Затова е възможно да има малка разлика в използването на думи с превода, който обикновено е известен в Америка, който изглежда е директен превод от латински.

UNIVERSI TERRARUM ORBIS SUMMI ARCHITECTONIS
GLORIA AD INGENIS.

КОНСТИТУЦИЯ И УСТАВ
НА

ВЕЛИКИТЕ И ВЪРХОВНИ СЪВЕТИ

на

Великите Главни Инспектори, Патрони, Началници и Комисари

на

ОРДЕНА НА 33°

и последна Степен на Стария и Приет Шотландски Ритуал

и

ПРАВИЛНИК

за управление на всички Консistorии, Съвети, Колежи и групи Масонски организации под Юрисдикцията на гореспоменатите Съвети.

В ИМЕТО НА НАЙ-СВЕТИЯ И ВЕЛИК АРХИТЕКТ НА ВСЕЛЕНАТА.

ORO AB SNAO.

С одобрението, в присъствието на и под егидата на **Негово Августейшо Величество Крал Фридрих (Шарл) II**, Крал на Прусия, Маркграф на Брандербург и т.н., Най-Могъщ Монарх, Велик Защитник, Велик Командир и т.н. на Ордена и т.н. и т.н., се събраха Суверенните Велики Главни Инспектори във Върховния Съвет.

След обсъждане те санкционираха следните декрети, които са и завинаги ще бъдат **КОНСТИТУЦИЯ, УСТАВ И ПРАВИЛНИК** за управление на всички Консistorии и групи Масонски организации под Юрисдикцията на гореспоменатите Главни Инспектори.

ЧЛЕН I

Всички членове на **КОНСТИТУЦИЯТА**, Устава и Правилника, изложени по-долу в годината 1762 от деветте Комисари на Великите Съвети на Принцовете Масони на Кралската Тайна, които не противоречат на настоящия Правилник, се запазват

и ще се спазват; онези, които противоречат, ще бъдат отменени и ще се считат за изрично анулирани.

ЧЛЕН II

§ I. Тридесет и Третата Степен дава на Масони, които са законно облечени във властта, титлите, длъжността, привилегиите и авторитета на Суверенни Велики Главни Инспектори на Ордена.

§ II. Специфичната цел на тяхната мисия е да поучават и просвещават своите Братя; да въведат между тях Благотворителност, Единство и Братска любов; да поддържат коректност в работата на всяка Степен и да осигурят спазването на това от всички Членове; да осигурят респект и винаги да почитат и защитават Принципите, Доктрините, Институциите, Конституцията, Устава и Правилника на Ордена и особено тези на Висшето Масонство и на последно място, да насочват вниманието си навсякъде към работите, свързани с Мира и Милосърдието. >>>

>>>

§ III. Едно събрание на членове от тази Степен има право на СЪВЕТ НА ТРИДЕСЕТ И ТРЕТА СТЕПЕН или на Могъщи Велики Главни Инспектори на Ордена: този Съвет се състои, както следва:

1°. В места, подходящи за учредяване на Върховен Съвет на тази Степен, с настоящото най-старшият по ранг Инспектор се упълномощава да издигне друг Брат до същия сан, след като се е убедил, че последният е наистина достоен по своя характер, знания и ранга, с който е удостоен, и че той ще положи клетвата си.

2°. Тези двама Братя заедно и по същия начин удостояват със Степента друг Брат.

§ IV. Тогава ВЪРХОВНИЯТ СЪВЕТ ще бъде учреден.

Но никои други кандидати няма да бъдат допуснати, освен ако получат единогласен глас, като всеки член дава вота си гласно, започвайки с най-младия, т.е. този, който най-последен се е присъединил.

Един съзнателно подаден отрицателен вот сред членовете, ако причините се смятат за адекватни, ще отхвърлят кандидата. Това правило ще се спазва при всички подобни случаи.

ЧЛЕН III.

§ I. При посочените по-горе обстоятелства първите двама Братя, издигнати до тази Степен, имат правото да бъдат първите двама Сановници на Върховния Съвет, тоест: Най-Могъщият Суверенен Велик Командир и Най-Почитаемият Заместник Велик Командир.

§ II. Ако първият от тези Сановници почине, абдикира или отсъства за постоянно, той ще бъде заменен от втория Сановник, който ще избере свой наследник измежду другите Велики Инспектори.

§ III. Ако вторият Сановник абдикира, почине или отсъства за постоянно, първият Сановник ще вземе като свой нас-

ледник друг Брат със същия ранг.

§ IV. Най-Могъщият Суверен също така ще номинира Почитаемия Държавен Министър на Светата Империя, Почитаемия Велик Церемониалмайстор и Почитаемия Капитан на Стражата: и по същия начин ще определи Братя, които да попълнят вакантните длъжности или тези, които са овакантени.

ЧЛЕН IV.

Всеки Масон, притежаващ необходимите качества и способности, които е издигнат до тази Висша Степен, трябва да заплати предварително на Най-Почитаемия Ковчежник на Светата Империя вноска от десет златни фридриха или десет златни луи, стари пари, или еквивалента на тези пари в страната.

Когато един Брат е посветен в Тридесета, Тридесет и Първа или Тридесет и Втора Степен, за всяка Степен от него ще се изисква сума на същата стойност.

Върховният Съвет ще надзирава разполагането с тези фондове и ще ги използва за благо на Ордена.

ЧЛЕН V.

§ I. Всеки ВЪРХОВЕН СЪВЕТ ще се състои от девет Суверенни Велики Главни Инспектори от Тридесет и Трета Степен, от които най-малко четирима трябва да изповядват доминиращата религия на страната.

§ II. Когато Най-Могъщият Суверенен Велик Командир и Заместник Великият Командир на Ордена присъстват, трима членове ще бъдат гостатъчни за образоването на Върховен Съвет за процедуране по работите на Ордена.

§ III. Във всяка велика Нация, Кралство или Европейска Империя ще има само един ВЪРХОВЕН СЪВЕТ на тази Степен.

В Щатите и Провинциите, образуващи Северна Америка (Amerique Septentrionale), независимо дали на континента или на неговите острови, ще има два Съвета, разположени възможно най-далеч един от друг.

>>>

>>>

В Щатите и Провинциите, образуващи Южна Америка (Amerique Meridionale), независимо дали на континента или на неговите острови, също ще има два Съвета, разположени възможно най-далеч един от друг.

Ще има само по един Върховен Съвет във всяка Империя, Суверенна Държава или Кралство в Азия, Африка, и т.н., и т.н.

ЧЛЕН VI

Върховният Съвет не винаги упражнява властта си директно над Степените под Седемнадесета или Рицар на Изтока и Запада. Според обстоятелствата и ситуацията той може да я делегира даже безсловесно, но неговото право не може да му бъде отказано и от всички Ложи и всички Съвети на Съвършени Масони, каквито и да са техните Степени, с настоящото се изисква да признаят на онези, получили Тридесет и Трета Степен, властта на Суверенни Велики Главни Инспектори на Ордена, да уважават техните прерогативи, да им отдават почестите, които им се полагат, да им се подчиняват и на последно място – да отстъпят уверено пред всички искания, които те предявят в полза на Ордена, по силата на неговите закони, на настоящата Велика Конституция и на властта, делегирана на неговите Инспектори, независимо дали тази власт е обща или специална, или дори временна и лична.

ЧЛЕН VII

ВСЕКИ СЪВЕТ и всеки Масон със Степен над Шестнадесета има право на обжалване пред Върховния Съвет на Суверенните Велики Главни Инспектори, който може да го допусне да се яви пред тях и да го изслуша лично.

Когато това се отнася до „въпрос на честта“ между Масони, независимо от техните Степени, въпросът трябва да се представи направо на Върховния Съвет, който ще вземе решение на първа и последна инстанция (т.е. без обжалване).

ЧЛЕН VIII

Великата Консистерия от Масони Принцове на Кралската Тайна ще избере своя Председател измежду притежаващите Тридесет и Втора Степен, които я образуват; но при всички случаи действията на Великата Консистерия няма да имат сила, докато не бъдат санкционирани първо от Върховния Съвет на Тридесет и Трета Степен, който, след смъртта на Негово Августейшо Величество Краля, Най-Могъщият Монарх и Главен Командир на Ордена, ще наследи Върховната Масонска власт и ще я упражнява в цялата Държава, Кралство или Империя, поставени под неговата юрисдикция.

ЧЛЕН IX

В държави под Юрисдикцията на ВЪРХОВЕН СЪВЕТ на Суверенни Велики Главни Инспектори, регулярно учреден и признат от всички други ВЪРХОВНИ СЪВЕТИ, никой Суверенен Велик Главен Инспектор или Заместник Главен Инспектор не може да упражнява властта си, освен ако е бил признат от същия ВЪРХОВЕН СЪВЕТ и е получил неговото одобрение.

ЧЛЕН X

Никой Заместник Главен Инспектор, даже ако е бил допуснат и е получил патента си или по силата на настоящата Конституция той е своевременно допуснат, не може да удостоява никого със Степен Рицар Кадош или друга висша Степен, или да издава патенти.

ЧЛЕН XI

Степената Рицар Кадош, както и Тридесет и Първа и Тридесет и Втора Степени, ще се дават само на Масони, които са били преценени като достойни и в присъствието на най-малко трима Суверенни Велики Главни Инспектори.

ЧЛЕН XII

Когато Светият и Велик Архитект на Вселената реши да извика при СЕБЕ СИ Негово Августейшо Величество Краля, Най-Могъщият Суверенен Велик Защитник, >>>

>>>

Командир и Истински Пазител на Ордена и т.н., и т.н., и т.н., всеки ВЪРХОВЕН СЪВЕТ на Суверенни Велики Главни Инспектори, който вече е регулярно учреден и признат или който с течение на времето ще бъде учреден и признат по силата на настоящия Устав, ще бъде, според абсолютното право, законно облечен в цялата Масонска власт, с която понастоящем е облечен Негово Августейшо Величество. Всеки ВЪРХОВЕН СЪВЕТ ще използва тази власт, когато и където е необходимо, в цялата страна, поставена под неговата Юрисдикция; а ако по причини, свързани със законността, е необходимо да се протестира, независимо дали във връзка с Патенти или права, дадени на Заместник Главни Инспектори или по всякакъв друг въпрос, ще бъде изпратен доклад до всички Върховни Съвети в двете полукълба.

ЧЛЕН XIII

§ I. Всеки ВЪРХОВЕН СЪВЕТ на Тридесет и Трета Степен може да делегира един или повече Суверенни Велики Главни Инспектори на Ордена, които принадлежат към него, да основат, учредят и установят СЪВЕТ на същата Степен във всички държави, споменати на настоящия Устав, при условие че те точно ще се подчиняват на това, което е определено в параграф 3 на Член II по-горе, както и в други части на настоящата Конституция.

§ II. Върховният Съвет може също така да оправомощи своите Заместници да издават патенти на Заместник Главни Инспектори, които трябва най-малко да са получили регулярно всички Степени, приетавани от един Рицар Кадош, като делегира всяка част от тяхната върховна власт според необходимостта да учредят, направяват или надзирават Ложите и Съветите от Четвърта до Двадесет и девета Степен включително в страни, в които няма други законно учредени Ложии или Съвети на Висша Степен.

§ III. Писаният Ритуал на Висшите

Степени ще бъде поверен само на двамата старши Сановници във всеки СЪВЕТ или на Брат, на когото е възложено да учреди Съвет на същата Степен в друга държава.

Ден на Календс (*Календс – първият ден от древния римски месец, от който дните са били смятани назад към идес (Идес – 15-ят ден от март, май, юли или октомври, или 13-ят ден от всеки друг месец в древния римски календар.)*) – първи май от Годината на Светлината 5786 и 1786 от Християнската ера (погнуси)

: (?) : Щарк : (?)

: (?) : Х. Вилхелм :

Д'Естерно

: (?) : Вьолнер :

Одобрено и издадено в нашата Кралска Резиденция в Берлин в деня на Календс – първи май от Годината на Божията милост 1786 и година 47-ма от нашето владичество.

Подпис Печат

Фридрих

(Забележка: За подписите, показани с (?) е съобщено, че вече са нечетливи.)

ЧЛЕН XIV

Във всички Масонски церемонии на Висшите Степени и във всяка тържествена процесия на Масони, притежаващи тези Степени, Върховният Съвет ще върви последен, като първите двама Сановници ще вървят след всички останали членове, непосредствено предшествани от голямото Знаме и Държавния Меч (Меч) на Ордена.

ЧЛЕН XV

§ I. Един ВЪРХОВЕН СЪВЕТ трябва да провежда регулярно заседания през първите три дни на всяка трета нова луна. Той ще провежда срещи по-често, ако работите на Ордена го изискват или при спешни случаи.

§ II. В допълнение към тържествените празници на Ордена всяка година Върховният Съвет ще има три специални празника: на Календс (първия ден) на октомври, на 27 декември и Календс (първия ден) на май. >>>

>>>

ЧЛЕН XVI

§ I. За да бъде признат и да може да ползва привилегиите, принадлежащи на Тридесет и Трета Степен, на всеки Суверенен Велик Главен Инспектор ще бъдат издадени Патенти и акредитивни писма, образци от които могат да се намерят в Ритуала на Степента. Тези писма ще му бъдат дадени, при условие че той заплати в Хазната на Светата Империя сумата, която всеки ВЪРХОВЕН СЪВЕТ установи за своята Юрисдикция веднага след учредяването си. Споменатият Суверенен Велик Главен Инспектор ще заплати на Почитаемия Секретар един фридрих или луи, антични пари или еквивалентът на тези пари в страната, като плащане за неговата работа, за изпращане на гореспоменатите писма и за полагане на печата.

§ II. Освен това, всеки Суверенен Велик Главен Инспектор ще води Регистър за своите действия: всяка страница от него трябва да бъде номерирана, като първата и последната бъдат маркирани като такива и подписани, за да се докаже неговата идентичност. Великата Конституция, Уставът и Общият Правилник на Висшето Изкуство на Свободното Масонство трябва да бъдат написани в този Регистър.

Инспекторът ще носи отговорност за записване на всички негови действия по реда на тяхното извършване, иначе рискува осъждане или дори отстраняване.

От Заместник Главните Инспектори се изисква да правят същото или ще понесат същите наказания.

§ III. Те ще показват един на друг своите Регистри и Патенти и ще се информират един друг относно местата, в които двамата са известни. (Mutuellement reconnus)

ЧЛЕН XVII

Необходимо е мнозинство на гласовете, за да се узаконят действията на Суверен-

ните Велики Главни Инспектори там, където има ВЪРХОВЕН СЪВЕТ на Тридесет и трета Степен, законно учредена и призната. Следователно, в страна под Юрисдикцията на ВЪРХОВЕН СЪВЕТ никога от тези Инспектори не може да действа самостоятелно, поне не и без да е получил правомощия от посочения ВЪРХОВЕН СЪВЕТ, а в случай че един Инспектор принадлежи към друга Юрисдикция, трябва най-малко да е бил признат с декларация, в която е използвано името EXEQUATUR.

ЧЛЕН XVIII

Всички получени пари за покриване на разходите – т.е. членският внос на кандидатите (Приходи) – и които се събират за покриване на първоначалните разходи по Степените над Шестнадесета до и включително Тридесет и Трета, ще бъдат заплащани на Хазната на Светата Империя, намираща се под попечителството на Председателите и Ковчежниците на Съветите и на Висшите Ложи от тези Степени, както и на Суверенните Велики Главни Инспектори, техните Заместници, на Почитаемия Секретар и Почитаемия Ковчежник на Светата Империя.

Върховният Съвет ще регулира и надзирава администрирането и използването на тези суми. Всяка година той ще представя точен и верен отчет и ще осигури това да стане известно на Ложата под него.

ВЪЗЛОЖЕНО, ИЗГОТВЕНО И ОДОБРЕНО на Велик и ВЪРХОВЕН СЪВЕТ на Тридесет и Трета Степен, регулярно учредена, свикана и събрана, с официалното потвърждение и в присъствието на Негово Най-Августейшо Величество Фридрих, втори с това име, по Божие благоволение Крал на Прусия, Маркграф на Бранденбург и т.н., и т.н., и т.н., Най-Могъщият Монарх, Велик Защитник, Велик Командир, Вселенски Велик Майстор и Истински Защитник на Ордена.